

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 4C/114/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217381
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Blahovská
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2014:7612217381.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Mária Blahovská, v právnej veci žalobcu H., J.S.Z., T., H. K.. Č.. XX, O.: XX XXX XXX, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421 proti žalovanej J. S., E. J. J. S., Ž. F.E. XX, T., o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobný návrh **z a m i e t a**.

Návrh žalobcu na prerušenie konania **z a m i e t a**.

Žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal dňa 27.9.2012 na tunajšom súde návrhy, ktorými sa domáha od žalovanej náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, ku ktorému malo dôjsť v exekučných konaniach vedených tunajším súdom, v ktorých žalobca vystupoval ako oprávnený. V žalobných návrhoch uviedol, že ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmlúv o úvere) navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu a súdny exekútor následne predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa žalobcu k nesprávne úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že tunajší súd v exekučných konaniach:

- zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS),
- rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NZP),
- rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) alebo
- rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE).

Uznesením tunajšieho súdu č. 4C/114/2012-7 zo dňa 9.10.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2012 tunajší súd poukazujúc na ustanovenie § 112 ods. 1 O.s.p., spojil na spoločné konanie vecí tunajšieho súdu vedené pod sp. zn.:

4C/114/2012, 4C/137/2012, 4C/139/2012, 4C/151/2012, 4C/152/2012, 4C/158/2012, 4C/179/2012, 4C/202/2012, 4C/212/2012, 4C/213/2012, 4C/217/2012, 4C/222/2012, 4C/230/2012, 4C/231/2012, 4C/237/2012, 4C/238/2012, 4C/240/2012, 4C/265/2012, 4C/270/2012, 4C/278/2012, 4C/300/2012, 4C/313/2012, 4C/321/2012, 4C/332/2012 s tým, že konanie bude vedené pod sp. zn. 4C/114/2012.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS) uviedol, že ako oprávnený subjekt navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúcie z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníkov. Súdny exekútor následne predložil návrhy na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

V exekučnom konaní je povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až po tejto lehote a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že tunajší súd v exekučnom konaní:

nevydal rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov; vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok; ktorý bol príčinou konkrétneho následku, ktorý sa prejavil vznikom materiálnej škody a nemajetkovej ujmy na strane žalobcu.

Exekučný súd postupom podľa §44 ods.2 Exekučného poriadku, preskúmanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu - rozsudkov rozhodcovského súdu, spôsobom odporujúcim zákonu sa postavil do pozície orgánu vykonávajúceho komplexné preskúmanie exekučného titulu metódou, ktorá mu v rámci zverenej právomoci ako exekučnému súdu neprináleží a teda prekročil mieru možného rozhodovania. Ak všeobecný súd v pozícii exekučného súdu koná tak, že sám rozhoduje vo veci samej uskutočňuje činnosť, ktorá by mu náležala len vtedy, ak by konal v pozícii meritórneho súdu odvodzujúceho svoju právomoc od §40 a nasl. zákona č.244/2002 Z.z. Exekučný súd nie je súdom v zmysle §40 a nasl., nekoná o zrušení rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe. Exekučný súd tým, že svojím nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu v časti istiny a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup, formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej. Na jednej strane existuje právne relevantný exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie lehoty §41 ZoRK a chýbajúci subjektívny prvok, ktorý vyvolá právne účinky, avšak je z pohľadu exekučného súdu materiálne nevykonateľný a na druhej strane, nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, pretože existenciou rozsudku rozhodcovského súdu je vytvorená prekážka veci právoplatne rozhodnutej. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať ex offo. Rozsudok rozhodcovského súdu je rovnocenným exekučným titulom s rozsudok vydaným všeobecným súdom v občianskom súdnom konaní.

Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje majetkovú škodu predstavujúca náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá nemôže byť priznaná všeobecným súdom v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného Zmluvou o úver. Nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany exekučného súdu.

Zároveň si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl.46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl.6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadostučiniením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímneho očakávania žalobcu, že správnym a zákonným postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Žalobca mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky a jej príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá. Náhradu nemajetkovej ujmy vníma ako spravodlivú satisfakciu za porušenie jeho zákonných nárokov a základných práv. Ďalším dôvodom nároku je, že neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou súdneho uplatňovania pohľadávky a jej príslušenstva, vyvolala u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti. Vytvorenie absolútnej nemožnosti súdneho uplatňovania pohľadávky a jej príslušenstva spôsobilo v súvislosti s vymáhanou

pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj na strane jeho majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie vecí a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu) sumy predstavujúce 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom (hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou).

V žalobách, ktorými sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote (NZP) žalobca uviedol, že je povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti do 15 dní odo dňa jej doručenia, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to zamietnutím tejto žiadosti, po uplynutí zákonom stanovenej doby. Žalobca vyvinul úsilie, aby docielil vecný postup v exekučnom konaní, spísal a podal žiadosti o informáciu o stave konania, kde namietal porušovanie svojich práv márnym plynutím času a požadoval informácie o stave konania a oznámenie prekážky, ktorá bráni rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia a to dňa 2.7.2009, 23.9.2009, 13.11.2009, 25.2.2010 a v dňoch 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 podal sťažnosti na prieťahy v exekučných konaniach. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu takéhoto nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur. Žalobca si preto uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých namietal vydanie poverenia exekučným súdom pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) taktiež poukázal na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia do 15 dní odo dňa doručenia žiadosti súdneho exekútora, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia a to vydaním poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy, aj v týchto žalobách vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur a uplatnil si ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal nesprávny úradný postup z dôvodu oneskoreného rozhodnutia súdu o zmene exekútora (ZE) uviedol, že po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, žalobca v rámci exekučného konania podal návrh na zmenu exekútora. K zmene exekútora rozhodnutím súdu nedošlo v zákonom stanovenej lehote t.j. do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora a to napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti. V predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene

a so zbytočnými prietiahmi. Postup exekučného súdu bol v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom vo výške 175,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pri určovaní výšky ktorej vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietiahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 663,88 eur. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu vo výške 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu. Žalobca ďalej uviedol, že písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania žalôb na žiadosť pozitívne nereagoval.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k podaným žalobám poukázala na to, že v jednotlivých žalobách sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. že sú zmätočne označení povinní, najmä sú odlišne uvedené dátumy narodenia, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Žalobca nepriložil k žalobám ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy. V tejto súvislosti navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Čo sa týka žalobcom uvádzaných prietahov v konaní, poukázal na to, že žalobca uvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie, iba v žalobách týkajúcich sa exekučných konaní, v ktorých boli zamietnuté žiadosti o udelenie poverenia. Formu „žiadostí o informáciu o stave konania" nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu prietahov a k ich účinnému odstráneniu. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Žalovaná poukázala ďalej na to, že dňa 23.04.2012 jej boli doručené žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pritom už dňa 27.09.2012 boli súdu doručené žalobné návrhy a teda žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Žalovaná má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

K jednotlivým žalobám uviedla, že pokiaľ sa týka žalôb, v ktorých sa žalobca domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS), akýkoľvek postup súdu, ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť „nesprávnym úradným postupom" na účely zákona č. 514/2003 Z. z.. Zo žalobcom uvedených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Toto právo totiž možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Táto podmienka nie je v prípadoch zamietnutia žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol prípadne nekalou doložkou viazaný.

K žalobám týkajúcim sa zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NZP) žalovaná poukázala na to, že z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. Táto lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Ak ho súd nepoverí, 15-dňová lehota neplatí. Zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie predpokladá posudzovanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu.

K žalobám týkajúcim sa nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote (žaloby označené ZE), žalovaná uviedla, že exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov, keďže súčasne s rozhodnutím o zmene súdneho exekútora rozhodne aj o trovách doterajšieho exekučného konania. Ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu súčinnosť, súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu žalobcu na zmenu súdneho exekútora. Okrem toho, žalobcovi nič nebránilo v podaní sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Ak tak neurobil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť. Zároveň žalovaná poukázala na ustanovenie § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého je zrejmé, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného

konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, a teda v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody.

K žalobcom uvádzanému nesprávnemu úradnému postupu rozhodnutím o poverení exekútora po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NP) žalovaná poukázala na znenie ustanovenia § 44 ods. 2 a § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku účinné od 1.6.2011 s tým, že z uvedených ustanovení vyplýva, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Ďalej uviedla, že zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

K namietaným prietahom v konaní žalovaná poukázala na § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. a na to, že žalobca nepreukázal, aby existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, ESLP, či Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Preto žalovaná má za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúcu v existencii prietahov. Rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhrade škody. Všeobecný súd nemôže konštatovať prietahy v konaní a priznať za ne náhradu nemajetkovej ujmy.

K požadovanej materiálnej škode uviedla, že žalobcom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať za zmenšenie jeho majetku, ani za ušlý majetkový prospech. Uplatňovanie nároku žalobcom na majetkovú škodu je nepodložené, nadhodnotené, a nepreukázané. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami resp. skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok. V časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch poukázala žalovaná na to, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu a že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný.

Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody žalovaná uviedla, že žalobu považuje za právne neopodstatnenú a žiadala, aby bola v celom rozsahu zamietnutá.

Účastníci konania sa na pojednávanie vo veci určené na 5.8.2014 nedostavili. U oboch mal súd doručenie predvolania riadne preukázané, lehota na prípravu na pojednávanie bola u účastníkov zachovaná. Žalobca, ako aj žalovaná svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili. Žalovaná nežiadala o odročenie termínu pojednávania. Žalobca žiadal o zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu. Zároveň podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1NcC/61/2012. O nevyhlúčení zákonnej sudkyne z pojednávania a rozhodovania veci bolo rozhodnuté Krajským súdom v Košiciach. Uvedené rozhodnutie je právoplatné a je záväzné nie len pre súd, ale aj pre účastníkov tohto konania. Vzhľadom na uvedené a na to, že tunajší súd už o rovnakom návrhu žalobcu na prerušenie konania rozhodol a to uznesením č. 4C/114/2012-69 zo dňa 24.6.2013, nepovažoval žalobcom uvedený dôvod za dôležitý dôvod odročenia pojednávania poukazujúc na ustanovenie § 119 O.s.p. a v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti účastníkov konania, pričom pri rozhodovaní prihliadol na obsah spisu a vykonané listinné dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Žalobca v konaní namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu. Súd sa preto oboznámil s jednotlivými exekučnými spismi tunajšieho súdu, v ktorých bol nesprávny úradný postup namietaný. Žalobca vo všetkých nižšie uvedených exekučných konaniach mal procesné postavenie oprávneného a exekučnými titulmi v prevažnej väčšine boli rozhodcovské rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu, v troch prípadoch exekučným titulom bola notárska zápisnica a v jednom prípade platobný rozkaz. Spolu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bol predložený návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul a prevažne aj Zmluva o úvere uzavretá medzi oprávneným a povinným, z ktorej bolo vo všetkých prípadoch zistené, že sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy.

Z exekučného spisu 4Er/761/2009 (týkajúceho sa spisu 4C/114/2012) bolo zistené, že dňa 28.10.2009 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému A. I., bytom Z. E. XXX/XX, J. Š., pre vymoženie 1.304,55 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 11963/09 zo dňa 22.7.2009. Súd si vyžiadal od súdneho exekútora predložiť zmluvu o úvere, ktorý listom zo

dňa 24.11.2009 oznámil, že zmluvu od oprávneného si nevyžiada s dôvodu, že k žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nie je potrebná. Súd následne urgoval oprávneného listom zo dňa 25.11.2009, na ktorý nereagoval. Tunajší súd vydal poverenie na výkon exekúcie na sumu 1.304,55 Eur s prísl. dňa 10.3.2010.

Z exekučného spisu 4Er/149/2003 (týkajúceho sa spisu sp. zn. 4C/137/2012) bolo zistené, že dňa 28.10.2003 bola súdnym exekútorom JUDr. Ing. Karolom Mihalom predložená žiadosť na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému R. C., F.. X.X.XXXX, T. U. XXX pre vymoženie 157,33 Eur s prísl. Exekučným titulom bola Notárska zápisniae N 961/2003, NZ 48449/2003, spísaná na Notárskom úrade JUDr. Ondreja Ďuriača, Partizánske dňa 16.6.2003. Podkladom pre rozhodnutie bola zmluva o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 6.3.2003. Tunajší súd vydal poverenie na výkon exekúcie na sumu 157,33 Eur s prísl. dňa 12.11.2003 pre exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala. Listom zo dňa 22.11.2010 oprávnený navrhol zmenu súdneho exekútora, pôvodný exekútor JUDr. Ing. Karol Mihal súhlasil so zmenou exekútora a vyčíslil trovy exekúcie prípisom zo dňa 13.12.2010. Tunajší súd následne uznesením zo dňa 21.1.2011 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil, zároveň zamietol návrh oprávneného na zmenu exekútora a zaviazal oprávneného zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie. Proti uzneseniu zo strany oprávneného bolo podané odvolanie dňa 17.2.2011. O odvolaní oprávneného rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením 2CoE/113/2011-43 zo dňa 22.11.2011 tak, že potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu vo výroku, ktorým bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a exekúcia bola zastavená a vo výroku o trovách exekúcie, odmietol odvolanie oprávneného a náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal. Uznesenie o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a zastavení exekúcie a zamietnutí návrhu oprávneného na zmenu exekútora a povinnosti oprávneného zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie tak nadobudlo právoplatnosť dňa 15.2.2012. Súdny exekútor JUDr. Ing. Karol Mihal vrátil originál poverenia tunajšiemu súdu dňa 2.3.2012.

Z exekučného spisu 4Er/155/2005 (týkajúceho sa spisu sp. zn. 4C/139/2012) bolo zistené, že dňa 23.6.2005 bola súdnym exekútorom JUDr. Ing. Karolom Mihalom predložená žiadosť na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému H. P., F.. XX.X.XXXX, T. H. XXX pre vymoženie 99,58 Eur s prísl. Exekučným titulom bola Notárska zápisnica N 1435/2005, spísaná na Notárskom úrade JUDr. Ondreja Ďuriača, Partizánske dňa 27.3.2005. Prílohou bola zmluva o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 2.7.2004. Tunajší súd vydal poverenie na výkon exekúcie na sumu 99,58 Eur s prísl. dňa 6.7.2005 pre exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala. Listom zo dňa 18.11.2010 oprávnený navrhol zmenu súdneho exekútora, pôvodný exekútor JUDr. Ing. Karol Mihal súhlasil so zmenou exekútora a vyčíslil trovy exekúcie prípisom zo dňa 13.12.2010. Tunajší súd následne uznesením zo dňa 21.1.2011 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil, zároveň zamietol návrh oprávneného na zmenu exekútora a zaviazal oprávneného zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie. Proti uzneseniu zo strany oprávneného bolo podané odvolanie dňa 17.2.2011. O odvolaní oprávneného rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením 2CoE/112/2011-37 zo dňa 30.11.2011 tak, že potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu vo výroku, ktorým bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a exekúcia bola zastavená a vo výroku o trovách exekúcie, odmietol odvolanie oprávneného proti výroku o zamietnutí žiadosti o zmene súdneho exekútora a náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 8.2.2012.

Z exekučného spisu 4Er/521/2011 (týkajúceho sa spisu 4C/151/2012 a aj 4C/265/2012) bolo zistené, že dňa 3.8.2011 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému D. S., F.. XX.X.XXXX, T. U. Č.. XXX, pre vymoženie 679,15 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR XXXXX/XX zo dňa 26.8.2009. Podkladom pre rozhodnutie bola zmluva o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 4.7.2008. Tunajší súd uznesením zo dňa 20.9.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol v časti istiny 371,77 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,25 % denne od 1.3.2009 do zaplatenia a v časti úroku z omeškania nad 10 % ročne zo sumy 297,43 Eur od 1.3.2009. Na vymoženie istiny vo výške 307,38 Eur, úrokov z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 297,43 Eur od 1.3.2009 do zaplatenia, trov konania 215,61 Eur, trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní 72,45 Eur, poplatku za vydanie poverenia 16,50 Eur a trov exekúcie vydal tunajší súd poverenie pre súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého dňa 20.9.2011. Súd uznesením zo dňa 30.11.2011 exekučné konanie v časti istiny 371,77 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,25 % denne od 1.3.2009 do zaplatenia a v časti úroku z omeškania nad 10 % ročne zo sumy 297,43 Eur od 1.3.2009 do zaplatenia zastavil. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 6.12.2011.

Z exekučného spisu 4Er/423/2009 (týkajúceho sa spisu 4C/152/2012) bolo zistené, že dňa 24.7.2009 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému E. Ž., F.. X.X.XXXX, T. G., J. XXXX/XX, pre vymoženie 663,66 Eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR XXXXX/XX zo dňa 12.5.2009. Podkladom pre rozhodnutie bola zmluva o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 4.7.2008, ktorú oprávnený ani na výzvu zo dňa 28.7.2009 nepredložil. Tunajší súd uznesením zo dňa 20.1.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Súd si vyžiadal od oprávneného predložiť zmluvu o úvere, oprávnený oznámil, že žiadosť o predloženie zmluvy o úvere považuje za právne neopodstatnenú, žiadosť o jej predloženie nemá oporu v zákone, exekučný súd nie je oprávnený preskúmať exekučný titul. Tunajší súd uznesením zo dňa 20.1.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu zo strany oprávneného bolo podané odvolanie. O odvolaní oprávneného rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 30.4.2010 tak, že potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu a náhradu trov účastníkom nepriznal. Uznesenie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie tak nadobudlo právoplatnosť dňa 7.6.2010. Exekučné konanie bolo následne zastavené uznesením zo dňa 5.8.2010.

Z exekučného spisu 4ER/484/2011 (týkajúceho sa spisu 4C/158/2012) bolo zistené, že dňa 21.7.2011 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému H. J., F.. XX.X.XXXX, T. Q. XX o vymoženie 1 874,- Eur s prísl. a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu. Podkladom pre rozhodnutie bola zmluva o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 9.3.2009. Tunajší súd uznesením zo dňa 30.9.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu zo strany oprávneného nebolo podané odvolanie. Uznesenie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie tak nadobudlo právoplatnosť dňa 25.10.2011. Exekučné konanie bolo následne zastavené uznesením zo dňa 30.11.2011.

Súd zistil, že ďalšia žiadosť o vydanie poverenia týkajúci sa tej istej zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 9.3.2009 bol uznesením zo dňa 7.7.2010 zamietnutý. Exekučným titulom bol rozsudok stáleho rozhodcovského súdu č. SR XXXXX/XX zo dňa 26.11.2009 a spis je vedený pod sp. zn. 5Er/277/2010.

Z exekučného spisu 4Er/23/2003 (týkajúceho sa spisu 4C/179/2012) bolo zistené, že dňa 7.4.2003 bola súdnym exekútorom JUDr. Ing. Karolom Mihalom predložená žiadosť na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému I. E., E. XXX/XX, P., pre vymoženie 398,32 Eur s prísl. Exekučným titulom bol Platobný rozkaz č.k. 1Rob/711/02 zo dňa 20.9.2002. Tunajší súd vydal poverenie na výkon exekúcie na sumu 398,32 Eur s prísl. dňa 25.4.2003 pre exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala. Listom doručeným dňa 22.11.2010 oprávnený navrhol zmenu súdneho exekútora, pôvodný exekútor JUDr. Ing. Karol Mihal súhlasil so zmenou exekútora a trovy exekúcie si neuplatnil, pripisom zo dňa 8.12.2010. Tunajší súd následne uznesením zo dňa 18.1.2011 vyhovel žiadosti oprávneného na zmenu exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala a vykonaním exekúcie poveril exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.2.2011.

Z exekučného spisu 4Er/517/2011 (týkajúceho sa spisu 4C/202/2012) bolo zistené, že dňa 3.8.2011 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému E. G., F.. XX.X.XXXX, T. U., A. XXX/X pre vymoženie 405,96 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR XXXXX/XX zo dňa 14.7.2009. Podkladom pre rozhodnutie bola zmluva o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 24.10.2008. Tunajší súd uznesením zo dňa 12.10.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol v časti úroku z omeškania nad 10% ročne zo sumy 478,- Eur od 20.2.2009 do 31.3.2010, nad 9% ročne zo sumy 438,- Eur od 1.4.2010 do 5.5.2010, nad 9% ročne zo sumy 398,- Eur od 6.5.2010 do zaplata. V prevyšujúcej časti bolo vydané poverenie. Odvolanie nebolo podané, preto súd uznesením zo dňa 30.11.2011 v uvedenej časti konanie zastavil.

9. Z exekučného spisu 4Er/10/2009 (týkajúceho sa spisu 4C/212/2012) bolo zistené, že dňa 9.1.2009 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému D. E., F.. X.X.XXXX, T. P. XXX/XX, J. Q., pre vymoženie 239,56 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR XXXXX/XX zo dňa 24.9.2008. Súd vydal dňa 19.1.2009 poverenie na vymoženie istiny vo výške 239,56 Eur s prísl. Uznesením zo dňa 24.2.2009 návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti

trov právneho zastúpenia vo výške 32,07 Eur zamietol a uznesením zo dňa 9.4.2009 exekúciu čo do sumy 32,07 Eur zastavil. Prípisom zo dňa 18.6.2009 súd vyzval oprávneného na predloženie úverovej zmluvy č. XXXXXXXX a všeobecných obchodných podmienok k tejto zmluve, v zmysle ktorej bol vydaný exekučný titul. Dňa 21.9.2009 oprávnený zaslal kópiu požadovaných dokumentov tunajšiemu súdu. Následne uznesením zo dňa 6.4.2011 tunajší súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zároveň ju zastavil, oprávneného zaviazal uhradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie. Proti uzneseniu zo strany oprávneného bolo podané odvolanie dňa 26.4.2011. O odvolaní oprávneného rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením 7CoE/45/2011-37 zo dňa 23.12.2011 tak, že potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu. Uznesenie o zastavení exekúcie a povinnosti uhradiť oprávneným trovy exekúcie tak nadobudlo právoplatnosť dňa 19.4.2012.

Z exekučného spisu 4Er/284/2010 (týkajúceho sa spisu 4C/213/2012) bolo zistené, že dňa 29.4.2010 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému I. F., F. XX.X.XXXX, T. P. Č.. XX, pre vymoženie 355,- Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 16412/09 zo dňa 30.10.2009. Podkladom pre rozhodnutie bola zmluva o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 27.1.2009 a zmenka. Tunajší súd vydal poverenie na výkon exekúcie na sumu 355,- Eur s prísl. dňa 2.6.2010.

XX. Z exekučného spisu 4Er/161/2009 (týkajúceho sa spisu 4C/217/2012) bolo zistené, že dňa 6.4.2009 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Q. P., P. XXXX/XX, J. F. R. O.: XXXXXXXXXX, pre vymoženie 1.279,44,- Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR XXXXX/XX zo dňa 2.10.2008. Podkladom pre rozhodnutie bola zmluva o úvere č. 7430900 zo dňa 28.2.2008. Súdny exekútor aj oprávnený boli vyzvaní na predloženie zmluvy o úvere, táto bola predložená 7.9.2009. Na preukázanie platieb oprávnený reagoval až listom doručeným súdu 25.1.2010. Tunajší súd vydal poverenie na výkon exekúcie na sumu 1.279,44 Eur s prísl. dňa 4.2.2010.

Z exekučného spisu 4Er/550/2011 (týkajúceho sa spisu 4C/222/2012) bolo zistené, že dňa 15.8.2011 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému E. H., F. X.X.XXXX, T. U. Č.. XXX pre vymoženie 212,- Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR XXXXX/XX zo dňa 20.5.2011. Podkladom pre rozhodnutie bola zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 25.1.2010 a zmenka. Tunajší súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol uznesením zo dňa 26.8.2011. Odvolanie podané nebolo, exekučné konanie bolo následne zastavené uznesením zo dňa 26.9.2011.

Z exekučného spisu 4Er/421/2009 (týkajúceho sa spisu 4C/230/2012) bolo zistené, že dňa 24.7.2009 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému E. T., F. X.X.XXXX, T. U. X/X, J. H. pre vymoženie 400,32 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR XXXXX/XX zo dňa 11.5.2009. Prípisom zo dňa 19.11.2009 súd vyzval oprávneného na predloženie úverovej zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 30.5.2008 a všeobecných obchodných podmienok k tejto zmluve, v zmysle ktorej bol vydaný exekučný titul. Dňa 14.12.2009 oprávnený prípisom súdu oznámil, že žiadosť tunajšieho súdu o predloženie zmlúv o úvere nemajú oporu v zákonných ustanoveniach a uvedené doklady súdu nezaslal. Následne uznesením zo dňa 27.1.2010 tunajší súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu zo strany oprávneného bolo podané odvolanie dňa 17.2.2010. O odvolaní oprávneného rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením 2CoE/150/2010-25 zo dňa 31.5.2010 tak, že potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu a účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Uznesenie o zamietnutí udelenia poverenia na vykonanie exekúcie tak nadobudlo právoplatnosť dňa 2.7.2010. Exekučné konanie bolo následne zastavené uznesením zo dňa 21.7.2010.

Z exekučného spisu 4Er/485/2011 (týkajúceho sa spisu 4C/231/2012) bolo zistené, že dňa 21.7.2011 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Q. U., F. X.X.XXXX, T. S. Č.. XX pre vymoženie 550,81 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR XXXXX/XX zo dňa 19.11.2009. Podkladom pre rozhodnutie bola zmluva o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 12.2.2009 a zmenka. Tunajší súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol uznesením zo dňa

8.8.2011. Odvolanie nebolo podané, preto exekučné konanie bolo následne zastavené uznesením zo dňa 27.9.2011.

Z exekučného spisu 4Er/302/2009 (týkajúceho sa spisu 4C/237/2012) bolo zistené, že dňa 3.6.2009 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému H. P., F.. XX.X.XXXX, T. J. XXXX/X, J. F. R., pre vymoženie 1.202,97 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR XXXXX/XX zo dňa 15.1.2009. Prípismi zo dňa 18.6.2009 a 6.8.2009 súd si vyžiadal predloženie úverovej zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 12.5.2008 a všeobecných obchodných podmienok k tejto zmluve, v zmysle ktorej bol vydaný exekučný titul. Dňa 26.10.2009 oprávnený prípisom súd žiadal o predĺženie lehoty na predloženie uvedenej úverovej zmluvy, no ani po urgencii súdu zo dňa 18.1.2010 súdu uvedené nepredložil. Následne uznesením zo dňa 27.1.2010 tunajší súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu zo strany oprávneného bolo podané odvolanie dňa 19.2.2010. O odvolaní oprávneného rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením 4CoE/151/2010-31 zo dňa 31.5.2010 tak, že potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu a účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Uznesenie o zamietnutí udelenia poverenia na vykonanie exekúcie tak nadobudlo právoplatnosť dňa 12.7.2010. Tunajší súd následne uznesením zo dňa 9.9.2010 exekučné konanie zastavil.

Z exekučného spisu 4Er/422/2009 (týkajúceho sa spisu 4C/238/2012) bolo zistené, že dňa 24.7.2009 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému D. T., F.. XX.X.XXXX, T. C. X, pre vymoženie 512,18 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 00327/09 zo dňa 11.5.2009. Prípisom zo dňa 28.7.2009 súd vyzval oprávneného na predloženie úverovej zmluvy č. 7430908 zo dňa 11.5.2008 a všeobecných obchodných podmienok k tejto zmluve, v zmysle ktorej bol vydaný exekučný titul. Dňa 23.11.2009 tunajší súd urgoval predloženie uvedenej úverovej zmluvy, na čo oprávnený nereagoval. Následne uznesením zo dňa 9.3.2010 tunajší súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu zo strany oprávneného bolo podané odvolanie dňa 29.3.2010. O odvolaní oprávneného rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením 2CoE/399/2010-28 zo dňa 30.7.2010 tak, že potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu a účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Uznesenie o zamietnutí udelenia poverenia na vykonanie exekúcie tak nadobudlo právoplatnosť dňa 20.8.2010. Tunajší súd následne uznesením zo dňa 9.9.2010 exekučné konanie zastavil.

Z exekučného spisu 4Er/456/2009 (týkajúceho sa spisu 4C/240/2012) bolo zistené, že dňa 6.8.2009 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému D. T., F.. XX.X.XXXX, T. C. X, pre vymoženie 299,97 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR XXXXX/XX zo dňa 26.5.2009. Prípisom zo dňa 7.8.2009 súd vyzval oprávneného na predloženie úverovej zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 24.7.2008 a všeobecných obchodných podmienok k tejto zmluve, v zmysle ktorej bol vydaný exekučný titul. Dňa 30.10.2009 tunajší súd urgoval predloženie uvedenej úverovej zmluvy, na čo oprávnený reagoval žiadosťou o predĺženie lehoty na predloženie uvedenej zmluvy. Oprávnený predložil kópiu úverovej zmluvy a všeobecné podmienky poskytnutia úveru dňa 25.1.2010. Následne uznesením zo dňa 29.1.2010 tunajší súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu zo strany oprávneného bolo podané odvolanie dňa 22.2.2010. O odvolaní oprávneného rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením 2CoE/154/2010-27 zo dňa 30.9.2010 tak, že zrušil rozhodnutie prvostupňového súdu a vrátil vec na ďalšie konanie. Tunajší súd uznesením zo dňa 7.12.2010 opätovne zamietol žiadosť súdneho exekútora na vykonanie exekúcie. Uznesenie o zamietnutí udelenia poverenia na vykonanie exekúcie tak nadobudlo právoplatnosť dňa 1.1.2011. Tunajší súd následne uznesením zo dňa 17.1.2011 exekučné konanie zastavil.

Z exekučného spisu 4Er/490/2008 (týkajúceho sa spisu sp. zn. 4C/270/2012) bolo zistené, že dňa 10.10.2008 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým predložená žiadosť na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému I. T., F.. XX.X.XXXX, T. H. Č.. XXX, pre vymoženie 217,09 Eur s prísl. Exekučným titulom bol Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. J. XXXXX/XX zo dňa 15.4.2008. Podkladom pre vykonanie exekúcie bola Zmluva o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 23.10.2007. Tunajší súd vydal poverenie na výkon exekúcie na sumu 217,09 Eur s prísl. dňa 22.10.2008 pre exekútora JUDr. Michala Mazúra a opravným uznesením poveril exekútora JUDr.

Rudolfa Krutého. Exekútor dňa 5.9.2011 vrátil poverenie, nakoľko sa exekučné konanie skončilo v súlade s § 60 Exekučného poriadku.

Z exekučného spisu 4Er/12/2009 (týkajúceho sa spisu sp. zn. 4C/278/2012) bolo zistené, že dňa 9.1.2009 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým predložená žiadosť na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému D. S., F.. XX.X.XXXX, T. P. XXX, pre vymoženie 722,30 Eur s prísl. Exekučným titulom bol Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR XXXXX/XX zo dňa 8.8.2008. Podkladom pre vykonanie exekúcie bola Zmluva o úvere č. XXXXXXXX W.o dňa 6.7.2007. Tunajší súd vydal poverenie na výkon exekúcie na sumu 722,30 Eur s prísl. dňa 19.1.2009 pre exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Uznesením zo dňa 24.2.2009 návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti trov právneho zastúpenia vo výške 32,07 Eur zamietol. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.3.2009. Následne súd uznesením zo dňa 9.4.2009 exekúciu čo do sumy 32,07 Eur zastavil.

Z exekučného spisu 4Er/611/2009 (týkajúceho sa spisu 4C/300/2012) bolo zistené, že dňa 25.9.2009 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému I. P., F.. XX.X.XXXX, T. J. XXX/XX, D., pre vymoženie 286,97 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR XXXXX/XX zo dňa 13.5.2009. Prípisom zo dňa 6.10.2009 súd vyzval oprávneného na predloženie úverovej zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 30.11.2007 a všeobecných obchodných podmienok k tejto zmluve, v zmysle ktorej bol vydaný exekučný titul. Dňa 19.11.2009 tunajší súd urgoval predloženie uvedenej úverovej zmluvy, na čo oprávnený reagoval zamietavo. Následne uznesením zo dňa 14.1.2010 tunajší súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu zo strany oprávneného bolo podané odvolanie dňa 10.2.2010. O odvolaní oprávneného rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením 3CoE/134/2010-25 zo dňa 30.4.2010 tak, že potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu a účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Uznesenie o zamietnutí udelenia poverenia na vykonanie exekúcie tak nadobudlo právoplatnosť dňa 3.6.2010. Tunajší súd následne uznesením zo dňa 21.7.2010 exekučné konanie zastavil.

Z exekučného spisu 4Er/40/2005 (týkajúceho sa spisu 4C/313/2012) bolo zistené, že dňa 16.2.2005 bola súdnym exekútorom JUDr. Ing. Karolom Mihalom predložená žiadosť na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému E. P., J. XXX, D., pre vymoženie 225,05 Eur s prísl. Exekučným titulom bola Notárska zápisnica N XXXX/XXXX, F. XXXX/XXXX zo dňa 16.10.2004, spísaná na Notárskom úrade JUDr. Jarmily Kováčovej, Bratislava. Podkladom pre vykonanie exekúcie je Zmluva o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 15.4.2004. Tunajší súd vydal poverenie na výkon exekúcie na sumu 225,05 Eur s prísl. dňa 18.2.2005 pre exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala. Listom doručeným dňa 22.11.2010 oprávnený navrhol zmenu súdneho exekútora, pôvodný exekútor JUDr. Ing. Karol Mihal súhlasil so zmenou exekútora a trovy exekúcie vyčíslił prípisom doručeným dňa 19.1.2011. Tunajší súd následne uznesením zo dňa 21.2.2011 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil, zamietol návrh oprávneného na zmenu exekútora a zaviazal oprávneného zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie. Proti uzneseniu zo strany oprávneného bolo podané odvolanie dňa 18.3.2011. O odvolaní oprávneného rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením 5CoE/108/2011-35 zo dňa 28.10.2011 tak, že potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu a rozhodol, že oprávnená nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a povinnému a exekútorovi náhradu trov nepriznal. Uznesenie o zastavení exekúcie tak nadobudlo právoplatnosť dňa 3.1.2012.

Z exekučného spisu 4Er/594/2008 (týkajúceho sa spisu 4C/321/2012) bolo zistené, že dňa 18.11.2008 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému P. H., F.. X.XX.XXXX, T. T. Č.. XX, pre vymoženie 527,78 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 07379/08 zo dňa 5.8.2008. Tunajší súd vydal poverenie pre súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého na vymoženie istiny 527,78 Eur s prísl. Následne súd uznesením zo dňa 22.12.2008 návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti trov právneho zastúpenia vo výške 32,07 Eur zamietol. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.1.2009. Uznesením zo dňa 20.2.2009 tunajší súd exekúciu čo do sumy 32,07 Eur zastavil. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.2.2009. Prípisom zo dňa 18.5.2009 súd vyzval oprávneného na predloženie úverovej zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 20.11.2007 a všeobecných obchodných podmienok k tejto zmluve, v zmysle ktorej bol vydaný exekučný titul. Následne uznesením zo dňa 30.3.2011 tunajší súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie čiastočne zastavil

čo do istiny 262,23 Eur s prísl. a súčasne zastavil exekúciu pre vymoženie trov právneho zastúpenia, nakoľko zisti, že dlžníkovi bol poskytnutý úver, kde istina bola zvýšená o poplatok vo výške 252,77 Eur. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.4.2011.

Z exekučného spisu 4Er/668/2010 (týkajúceho sa spisu 4C/332/2012) bolo zistené, že dňa 7.10.2010 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému E. C., F. X.X.XXXX, T. B. F. U. XX, pre vymoženie 1 326,- Eur s prísl. a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu. Podkladom pre rozhodnutie bola zmluva o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 23.2.2009 a zmenka. Tunajší súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol uznesením zo dňa 19.10.2010. Oprávnený podal odvolanie, ktoré následne zobral späť a odvolací súd odvolacie konanie zastavil. Exekučné konanie bolo následne zastavené uznesením zo dňa 28.3.2011.

Žalobca dňa 24.2.2014 v konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 9C/112/2012 predložil súdu znalecký posudok č. 1/2014 zo dňa 17.1.2014, ktorý bol vypracovaný znaleckým ústavom Ekonomickou univerzitou v Bratislave s tým, že týmto znaleckým posudkom bola stanovená majetková škoda, ktorá mu bola spôsobená v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu aj vo vyššie uvedených exekučných veciach. Žalobca poukázal na to, že v súlade so zásadou hospodárnosti predkladá len jeden originál tohto znaleckého posudku, na ktorý bude v ostatných konaniach vedených tunajším súdom odkazovať. Z predloženého znaleckého posudku č. 1/2014 bolo zistené, že zadávateľom - žalobcom bola daná znaleckému ústavu úloha určiť výšku majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov Slovenskej republiky v exekučných konaniach a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými prietrahmi v exekučných konaniach pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora. Znalecký ústav na základe vykonanej analýzy mzdových nákladov, nákladov na poštovné, telekomunikačné služby, tlač a úpravu informačného systému realizoval výpočet majetkovej ujmy vzniknutej žalobcovi, pričom túto diferencoval podľa jednotlivých typov žalôb nasledovne:

Žaloby NZP a NP

- mzdové náklady 4,15 eur,
 - náklady na tlač 5,31 eur
 - náklady na úpravu informačného systému 13,86 eur,
 - náklady na poštovné 3,01 eur,
 - náklady na telekomunikačné služby 4,43 eur
- spolu vo výške 30,76 eur.

Podľa § 109 ods. 1 O.s.p., súd konanie preruší, ak

- a) účastník stratil spôsobilosť konať pred súdom a nie je zastúpený zástupcom s plnomocenstvom pre celé konanie;
- b) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska,
- c) rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Podľa § 109 ods. 2 O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak

- a) sa účastník nemôže konania zúčastniť pre prekážku trvalejšej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy;
- b) zákonný zástupca účastníka zomrel alebo stratil spôsobilosť konať pred súdom;
- c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podaním zo dňa 31.7.2014 žalobca opätovne podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti žalobcu. V návrhu uviedol žalobca tie isté dôvody, ako v podaní zo dňa 13.6.2013. Opätovne uviedol, že s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1NcC/61/2012 o tom, že sudcovia tunajšieho súdu nie sú z prejednávania veci vylúčení nesúhlasí, hodnotí ho ako nesprávne zakladajúce zásah do jeho práv. K návrhu žalobca pripojil kópiu Sťažnosti

na porušovanie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 vety prvej Ústavy SR), ako aj základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (osobitne práva na nestranný súd zriadený zákonom), ktorá sa týka rozhodnutia uvedeného Krajského súdu v Košiciach. Ako dôvod prerušenia konania žalobca uviedol ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.

Žalobca ako účastník konania využil svoje zákonné právo namietať nestrannosť tunajšieho súdu. O námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom už v žalobnom návrhu nadriadený súd právoplatne rozhodol. Krajský súd v Košiciach sa pritom zaoberal všetkými dôvodmi žalobcu, pre ktoré žiadal vylúčenie sudcov tunajšieho súdu v danej veci. Rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1NcC/61/2012 je tak viazaný súd, ale aj účastníci tohto konania. Okrem toho ani opätovným preskúmaním návrhu žalobcu nebolo zistené, aby všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka tejto veci bol v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou. Ústavná sťažnosť podaná žalobcom nezakladá konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu vo veci samej. Z uvedených dôvodov súd návrh žalobcu na prerušenie konania opätovne zamietol.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým

Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

- a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,
- b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo
- c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

Predmetom tohto konania je náhrada škody a nemajetkovej ujmy, ktorej sa žalobca domáha poukazujúc na nesprávny úradný postup tunajšieho súdu vo vyššie uvedených exekučných konaniach. V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je predbežne prerokovanie tohto nároku na základe písomnej žiadosti poškodeného príslušným orgánom. Žalovaná v písomnom vyjadrení potvrdila, že zo strany žalobcu jej boli doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a to dňa 23.4.2012. V čase rozhodovania súdu teda už uplynula 6 mesačná lehota od prijatia týchto žiadostí. Vzhľadom k tomu má súd za to, že žalobca si splnil svoju povinnosť, keďže podal žalovanej pred podaním návrhu žiadost' o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom súd nemal preukázané, aby nárok žalobcu na náhradu škody alebo jeho časť bol do rozhodnutia súdu uspokojený.

Žalovaná v písomnom vyjadrení poukázala na nedostatky žalobných návrhov a navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Podľa názoru súdu žalobné návrhy podané žalobcom majú všetky náležitosti návrhu na začatie konania v zmysle ustanovení § 42 ods. 3 O.s.p. a § 79 ods. 1 O.s.p., žalobca správne označil účastníkov konania, opísal skutočnosti, na základe ktorých uplatnil svoj nárok, označil dôkazy a uviedol čoho sa domáha, preto postup v zmysle § 43 ods. 1 O.s.p. súd považoval za nedôvodný.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení tiež uplatnila námietku premlčania nároku žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že k premlčaniu žalobcom uplatneného nároku došlo v štyroch prípadoch, ostatné boli podané v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby.

V konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 4C/151/2012, 4C/152/2012, 4C/158/2012, 4C/222/2012, 4C/230/2012, 4C/231/2012, 4C/237/2012, 4C/238/2012, 4C/240/2012 žalobca namietal nesprávny úradný postup spočívajúci v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a v konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 4C/202/2012, 4C/300/2012, 4C/332/2012 v nerozhodnutí o jeho žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej 15-dňovej lehote. V daných veciach 3-ročná premlčacia doba mohla začať plynúť až momentom doručenia rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie žalobcovi resp. jeho právnomu zástupcovi v exekučných konaniach, keďže až vtedy sa žalobca mohol dozvedieť o škode, ku ktorej malo dôjsť práve rozhodnutiami o zamietnutí žiadostí súdneho exekútora. Z exekučných spisov pripojených k uvedeným konaniam pritom bolo zistené, že o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo rozhodnuté tunajším súdom ako súdom exekučným v priebehu roka 2010 a 2011, kedy aj boli rozhodnutia doručované právnomu zástupcovi oprávneného. Žalobné návrhy boli žalobcom na tunajšom súde podané dňa 27.9.2012 t.j. vo všetkých uvedených veciach v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby.

V konaniach sp. zn. 4C/137/2012, 4C/139/2012, 4C/179/2012, 4C/313/2012, v ktorom žalobca namietal neskoré rozhodnutie o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora, premlčacia doba začala plynúť od doručenia rozhodnutia exekučného súdu o zmene súdneho exekútora žalobcovi resp. od doručenia rozhodnutia o zamietnutí tohto návrhu právnomu zástupcovi žalobcu, v konaniach bolo rozhodnuté v roku 2011 a teda aj v týchto prípadoch žalobný návrh bol podaný včas.

V konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 4C/114/2012, 4C/212/2012, 4C/213/2012, 4C/217/2012, 4C/265/2012, 4C/270/2012, 4C/278/2012, 4C/321/2012 v ktorom žalobca namietal nesprávny úradný postup spočívajúci vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote, premlčacia doba mohla začať plynúť až momentom doručenia uznesenia tunajšieho súdu právnomu zástupcovi oprávneného. V konaniach 4C/212/2012 - poverenie vydané v 15 dňovej lehote dňa 19.1.2009, 4C/270/2012 poverenie zo dňa 13.2.2009 a uznesenie doručené 20.4.2009, 4C/278/2012 poverenie zo dňa 19.1.2009 a uznesenie doručené 3.3.2009 a 4C/321/2012 - poverenie vydané 2.12.2008 v zákonnej lehote, uznesenia boli doručené pred dátumom 27.9.2009, preto v týchto konaniach je nárok premlčaný.

K samotnému nároku žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy súd uvádza, že predpokladom zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. je súčasné splnenie troch podmienok a to preukázanie existencie nezákonného rozhodnutia resp. nesprávneho úradného postupu, existencia škody t.j. majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch resp. nemajetkovej ujmy a preukázanie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou. Nesprávny úradný postup spočíva v akejkolvek činnosti určitého štátneho orgánu spojenej s výkonom jeho právomoci, ak v súvislosti s ňou dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi.

Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie resp. oneskorené vydanie rozhodnutia dôsledkom porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, teda nečinnosť štátneho orgánu. Škodou je majetková ujma predstavujúca zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje hodnoty, ktoré je potrebné vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu. Charakter majetkovej ujmy má aj zníženie hodnoty pohľadávky veriteľa, ktoré nastalo v súvislosti so zmarením možnosti uspokojenia jeho pohľadávky v exekučnom konaní. O príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou ide vtedy, ak medzi nesprávnym úradným postupom resp. nezákonným rozhodnutím a škodou je vzťah príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný a neprerušený.

Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z.z. je objektívnou zodpovednosťou, ktorej sa štát nemôže zbaviť a za splnenia vyššie uvedených podmienok za túto škodu zodpovedá. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť pritom splnené všetky zákonom požadované podmienky súčasne.

Podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu vo veciach, ktoré boli tunajším súdom spojené a sú vedené pod sp. zn. 9C/90/2012 malo dôjsť tým, že tunajší súd v exekučných konaniach, v ktorých žalobca mal procesné postavenie oprávneného:

1. zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS).
2. rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote určenej v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NZP)
3. vydal poverenie na vykonanie exekúcie po 15-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NP)
4. rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku (ZE).

V konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 4C/151/2012, 4C/152/2012, 4C/158/2012, 4C/222/2012, 4C/230/2012, 4C/231/2012, 4C/237/2012, 4C/238/2012, 4C/240/2012 žalobca namietal, že exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS). Žalobca poukázal na to, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie preskúmaval exekučný titul nad rámec právomoci zverenej exekučnému súdu tým, že preskúmaval skutkový stav veci a konal tak, akoby sám rozhodoval vo veci samej, čím vykonal úradný postup bez splnenia zákonných podmienok.

Z oboznámených exekučných spisov pripojených k vyššie uvedeným konaniam bolo zistené, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté. Vo všetkých uvedených veciach exekučným titulom boli rozsudky rozhodcovského súdu. Vo všetkých prípadoch právny vzťah medzi oprávneným a povinným bol hodnotený exekučným súdom ako spotrebiteľský právny vzťah a to, či už na základe predložených úverových zmlúv resp. aj na základe skutočností uvedených v odôvodneniach exekučných titulov. Poukazujúc na ustanovenie § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z., v daných prípadoch exekučný súd je nie len oprávnený, ale aj povinný a to v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania t.j. aj pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, skúmať zákonnosť exekučného titulu t.j. rozhodcovského rozsudku. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo 439/2012, sp. zn. 6Cdo 290/2012, či Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 278/2013, sp. zn. IV. ÚS 55/2011. Posudzovanie zákonnosti rozhodcovských rozsudkov v rámci exekučného konania tak nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup.

Súd má tiež za to, že rozhodnutím exekučného súdu, ktorým bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nedošlo k reálnej nevykonalosti istiny a jej príslušenstva, o ktorých už rozhodoval rozhodcovský súd. Pokiaľ aj nedošlo k zrušeniu rozhodcovských rozsudkov, ktoré boli v exekučných konaniach exekučnými titulmi a na základe ktorých nedošlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie postupom podľa § 40 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, žalobca má právo iniciovať konanie pred všeobecným súdom, ktorý v občianskom súdnom konaní posúdi dôvod, pre ktorý rozhodcovský rozsudok nemôže byť exekučným titulom. Napr. v prípade, že rozhodcovský súd rozhodoval na základe neplatnej rozhodcovskej doložky nemôže založiť prekážku res iudicata a to z dôvodu, že rozhodcovský súd nemal právomoc na rozhodovanie o uplatnenom nároku a teda o takomto nároku môže byť znova rozhodnuté všeobecným súdom. V konečnom dôsledku súdu je známe, že tunajším súdom sú vedené konania, v ktorých je uplatnený nárok zo zmieniek vystavených práve žalobcom v tomto konaní. Zmenky žalobca postúpil na iný subjekt a pritom sa jedná sa o zmenky

vystavené na zabezpečenie pohľadávok z úverových zmlúv uzavretých so žalobcom, o nárokoch ktorých už bolo taktiež rozhodnuté rozhodcovským súdom a taktiež už boli tunajším súdom vedené exekučné konania v týchto veciach. Žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj v týchto prípadoch boli prevažne zamietnuté.

Okrem toho, že exekučný súd mal oprávnenie preskúmať exekučný titul súd uvádza, že v uvedených veciach nie je možné konštatovať nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu t.j. rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Oboznámením sa s exekučnými spismi, pripojenými k vyššie uvedeným konaniam, bolo totiž zistené, že ani jedno rozhodnutie tunajšieho súdu ako súdu exekučného o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nebolo zrušené resp. zmenené pre nezákonnosť. Žalobca ako oprávnený vo väčšine týchto exekučných konaní ani nevyužil svoje právo na podanie riadnych resp. mimoriadnych opravných prostriedkov.

Skutočnosť, že tunajší súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (NZP), žalobca uviedol ako dôvod náhrady škody a nemajetkovej ujmy v konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 4C/202/2012, 4C/300/2012, 4C/332/2012. Oboznámením sa s exekučnými spismi pripojenými k uvedeným veciam bolo preukázané, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté, pričom je pravdou, že k zamietnutiu žiadosti došlo v prvých dvoch prípadoch po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia tunajšiemu súdu, avšak v treťom prípade v zákonnej lehote, nakoľko žiadosť bola doručená súdu 7.10.2010 a žiadosť bola zamietnutá 19.10.2010. V prvých dvoch exekučných konaniach však súdom po podaní žiadosti o udelenie poverenia boli žiadané správy resp. podklady, ktoré boli aj urgované a ktorých posúdenie bolo nevyhnutné pre rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora t.j. pre posúdenie, či v danej veci je možné vydať poverenie na vykonanie exekúcie alebo žiadosť súdneho exekútora má byť zamietnutá. Okrem toho súd má za to, že podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zákonná 15-dňová lehota platí v prípadoch, kedy exekučný súd vo veci vydá poverenie na vykonanie exekúcie a teda nie v prípadoch zamietnutia žiadosti súdneho exekútora, ako to bolo vo všetkých vyššie uvádzaných prípadoch. V súvislosti s tým, súd poukazuje na tú skutočnosť, že v uvedených veciach exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu, kde súd okrem žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu sa zaoberal aj zmluvami o úvere a všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu a to z dôvodu, že vo všetkých prípadoch sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Uvedené teda neposudzoval len podľa ustanovení Exekučného poriadku, ale aj zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, ako aj podľa Smernice č. 93/13/EHS.

V súvislosti s namietanými skutočnosťami uvádzanými žalobcom v žalobnom návrhu pokiaľ sa týka oneskoreného rozhodnutia tunajšieho súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné uviesť, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu rozhodnutia, ktoré by konštatovalo prietahy v daných exekučných konaniach a teda nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v nečinnosti tunajšieho súdu v uvedených veciach. V žalobnom návrhu žalobca uviedol, že vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučných konaniach a uviedol konkrétne žiadosti o informáciu o stave konania a sťažnosti na prietahy v konaní, ktoré boli z jeho strany podané na tunajšom súde.

Podľa oboznámených Spr. č. 22/2010, č. 34/2010 a č. 12/2011 a odpovedí na sťažnosti žalobcu na prietahy v konaní, sťažnosti žalobcu boli vyhodnotené v celom rozsahu ako neopodstatnené. V konaní teda bolo preukázané, že pri vybavovaní sťažnosti žalobcu na prietahy v exekučných konaniach vedených tunajším súdom neboli zo strany vedenia tunajšieho súdu konštatované prietahy v konaní.

V neposlednom rade súd v súvislosti s prietahmi v exekučných konaniach, na ktoré poukazuje žalobca a ku ktorým malo dôjsť neskorým rozhodnutím exekučného súdu, poukazuje na článok 48 ods. 2 Ústavy SR s tým, že porušenie uvedeného článku na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov patrí výlučne do právomoci Ústavného súdu SR. Tunajší súd teda nemá právomoc konštatovať prietahy v súdnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a to nepredloženie rozhodnutia príslušného orgánu o existencii prietahov v daných exekučných konaniach a neprávomoc tunajšieho súdu na rozhodnutie o prietahoch, má súd za to, že v uvedených veciach nebol zo strany žalobcu preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu a v tomto smere teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno.

Pokiaľ sa týka konaní pôvodne vedených pod sp. zn. 4C/114/2012, 4C/212/2012, 4C/213/2012, 4C/217/2012, 4C/265/2012, 4C/270/2012, 4C/278/2012, 4C/321/2012 v ktorom žalobca namietal nesprávny úradný postup spočívajúci vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (NP), v konaniach 4C/212/2012, 4C/270/2012, 4C/278/2012 a 4C/321/2012 je nárok premlčaný. V ďalších konaniach súd vydal poverenie až po doručení zmluvy o úvere a po čiastočnom zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia.

V súvislosti s namietanými skutočnosťami uvádzanými žalobcom v žalobných návrhoch pokiaľ sa týka oneskoreného rozhodnutia tunajšieho súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné uviesť, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu rozhodnutia, ktoré by konštatovalo prieťahy v daných exekučných konaniach a teda nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v nečinnosti tunajšieho súdu v uvedených veciach. Podľa oboznámených Spr. č. 22/2010, č. 34/2010 a č. 12/2011 a odpovedí na sťažnosti žalobcu na prieťahy v konaní, sťažnosti žalobcu boli vyhodnotené v celom rozsahu ako neopodstatnené. V konaní teda bolo preukázané, že pri vybavovaní sťažnosti žalobcu na prieťahy v exekučných konaniach vedených tunajším súdom neboli zo strany vedenia tunajšieho súdu konštatované prieťahy v konaní.

V neposlednom rade súd v súvislosti s prieťahmi v exekučných konaniach, na ktoré poukazuje žalobca a ku ktorým malo dôjsť neskorým rozhodnutím exekučného súdu, poukazuje na článok 48 ods. 2 Ústavy SR s tým, že porušenie uvedeného článku na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov patrí výlučne do právomoci Ústavného súdu SR. Tunajší súd teda nemá právomoc konštatovať prieťahy v súdnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a to nepredloženie rozhodnutia príslušného orgánu o existencii prieťahov v daných exekučných konaniach a neprávomoc tunajšieho súdu na rozhodnutie o prieťahoch, má súd za to, že v uvedených veciach nebol zo strany žalobcu preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu a v tomto smere teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno.

Vo veciach pôvodne vedených pod sp. zn. 4C/137/2012, 4C/139/2012, 4C/179/2012, 4C/313/2012, k nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu malo podľa žalobcu dôjsť tým, že súd nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase t.j. do 30-tich dní od doručenia návrhu na zmenu exekútora (ZE). Zo spisov bolo zistené, že po podaní návrhu na zmenu exekútora bola exekučným súdom zaslaná pôvodnému exekútorovi žiadosť na vyjadrenie spolu so žiadosťou o vyčíslenie trov a predloženie exekučného spisu. V prvých troch konaniach bola exekučným titulom notárska zápisnica, ktorú za povinného podpísal splnomocnený zástupca Mgr. T. P., ten bol splnomocnený na základe plnomocenstva, ktoré bolo súčasťou zmluvy o úvere a zároveň bol splnomocnený na zastupovanie oprávneným. Súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú, exekúciu zastavil a návrh na zmenu exekútora zamietol. V štvrtom konaní súd mohol rozhodnúť až po vyjadrení exekútora.

V ďalšom súd poukazuje na už vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa vytýkaných prieťahov v exekučných konaniach, kedy všeobecný súd nemá právomoc na posudzovanie existencie prieťahov. Aj v tomto prípade teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal existenciu nečinnosti resp. prieťahov pri rozhodovaní o jeho návrhu na zmenu exekútora v exekučnom konaní. Zo sťažností podaných žalobcom na prieťahy v exekučných konaniach zo dňa 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 sa v prípade jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora nemohla týkať ani jedna sťažnosť, keďže návrh na zmenu súdneho exekútora bol podaný dňa 22.11.2010, 18.11.2010. Podľa oboznámených Spr. však všetky sťažnosti žalobcu na prieťahy v exekučných konaniach vedených tunajším súdom boli považované za neopodstatnené.

Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti súd konštatuje, že zo strany žalobcu nebol v konaní preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v uvedených exekučných konaniach, ani nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu. Hmotnoprávne podmienky uplatnenia nároku škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom musia byť splnené súčasne, pričom zo strany žalobcu nebola preukázaná už prvá z vyššie uvedených podmienok. Súd preto pre nepreukázanie existencie podmienok priznania náhrady škody a nemajetkovej ujmy zo strany žalobcu, jeho návrh v celom rozsahu zamietol.

Pokiaľ sa týka žalobcom uplatnenej majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zo strany žalobcu bol predložený listinný dôkaz - znalecký posudok č. 1/2014 týkajúci sa výšky majetkovej škody požadovanej žalobcom. Z dôvodu, že v konaní nebol preukázaný prvý z predpokladov priznania náhrady škody a to nesprávny úradný postup exekučného súdu v exekučných veciach, súd už z dôvodu hospodárnosti

konania nevykonan ďalšie dokazovanie na preukázanie škody a nemajetkovej ujmy, ktorú si žalobca v konaní uplatnil.

Žalobca vo svojom žalobnom petite žiadal najprv o veci rozhodnúť tzv. medzitýmny rozsudkom (§ 152 ods. 2 O.s.p.). K tomu súd uvádza, že ak je tu dôvod pre postup podľa § 152 ods. 2 O.s.p., súd môže vydať medzitýmny rozsudok aj bez návrhu účastníka konania. Ak súd takémuto návrhu účastníka konania na vydanie medzitýmneho rozsudku nevyhoví, nevydáva o tom zvláštne rozhodnutie a s týmto návrhom sa ani nemusí vyporiadať v odôvodnení rozhodnutia o veci samej.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania rozhodol súd na pojednávaní konanom dňa 5.8.2014 podľa citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu priznal žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná. Žalovaná si uplatnila nárok na náhradu trov konania v jej písomnom vyjadrení. V zákonom stanovenej lehote ale trovy nevyčísliła a z obsahu spisu jej žiadne trovy nevyplývali. Vyčíslenie trov konania je nevyhnutné nie len u právneho zástupcu, ale aj u účastníka, ktorý nie je právne zastúpený. Ak účastník v stanovenej lehote trovy nevyčísli možno mu priznať náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu. V prípade, že zo spisu výška náhrady trov nevyplýva je súd oprávnený namiesto vyhláseného výroku o priznaní trov konania zmeniť tento výrok a účastníkovi náhradu trov nepriznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach do 15 dní od jeho doručenia v 3 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonan navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.